

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **V. B.**

skazanego za przestępstwo określone w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2020 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania

zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 marca 2019 r., II AKa (...), utrzymującego w mocy

wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 października 2018 r., II K (...)

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówić przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

V. B. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 października 2018 r., II K (...) za przestępstwo określone w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 5 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 360 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na 20 zł. Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 marca 2019 r., II AKa (...). Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 3 czerwca 2020 r., IV KK 434/19, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy skazanego.

Skazany, pismem datowanym na dzień 5 października 2019 r., wniósł do Sądu Okręgowego w P. o wznowienie postępowania, który postanowieniem z dnia 15 września 2020 r., II Ko (...) uznał się za niewłaściwy i przekazał sprawę według właściwości Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skazany w swoim wniosku powołuje się na rzekome błędy popełnione w zakończonym postępowaniu karnym (pominięcie argumentacji obrony w kwestii braku weryfikacji lokalizacji GPS, połączeń telefonicznych oraz nieprzesłuchanie wszystkich osób mogących mieć wiedzę w sprawie, zbytnia surowość kary), które to okoliczności nie mogą być w ogóle przedmiotem postępowania wznowieniowego (por. art. 540 § 1-3 k.p.k.), a były już przedmiotem zaskarżenia nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i oceny Sądu Najwyższego (z wyjątkiem surowości kary – ta nie może stanowić przedmiotu kasacji) w ramach postępowania kasacyjnego (por. powołane wyżej postanowienie Sądu Najwyższego). Postępowanie, zakończone prawomocnym wyrokiem, może być wznowione w szczególności wówczas, gdy po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Na żadne takie okoliczności skazany natomiast nie powołuje się. Stąd brak było potrzeby wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych pisma procesowego, a należało odmówić przyjęcia wniosku jako oczywiście bezzasadnego.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.